

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
7:29	5:50	בית שמש
7:29	5:41	בני ברק
7:30	5:58	טבריה
7:27	5:48	יבנאל
7:27	5:46	ירושלים
7:28	5:42	מודיעין עילית
7:27	5:48	צפת
7:27	5:46	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

יום טוב סוכות, שנת תשפ"ו לפ"ק

שעה 15, גליון 3

שיעורים בסדרן: | נ"ך: עמוס ז' | בבלי: זבחים כ"ג | ירושלמי: סוטה כ"ט | תוספתא: כלים קמא ב' | רמב"ם: מלוה ולוה י"ז

מוהרא"ש מספר

הסכה הקדושה

המצוה של סכה היא מצוה מאד מיוחדת, יותר מכל המצוות. יהודי נכנס לסכה עם כל הגוף, עם כל הבגדים ועם הנעלים, אוכלים ושותים בסכה, ישנים בסכה, וכל הדברים האלו הם חלק מהמצוה של סכה, כל הדברים הללו יש להם את הקדושה של הסכה הקדושה.

כשיהודי יושב בסכה הוא מסבב עם השם יתברך מכל הצדדים, לכן צריכים להיות מאד שמחים כשזוכים להיות בסכה. כל פעם שנכנסים לסכה הקדושה, אוכלים בסכה, ישנים בסכה, יש עוד מצוה, איפה יש דבר יותר נעים מזה?

<<<<

מילה של התחזקות

תקנה משהו יפה לכבוד החג לאשתך, בגד או תכשיט; ותתפיש, ותפסיק כבר לריב. מתי כבר תעזב את המריבות, את הרצון לנצח; כמה עוד תסבל בשביל קצת תאוה להיות זה שמנצח? אתה סובל, הילדים שלך סובלים, בלם סובלים; תוותר, ותבקש סליחה.

מי שמוותר - הוא המנצח, רבנו תמיד ותר ובכל זאת הוא אמר: "נצחתי ואנצח"; בזה שהוא אף פעם לא חזר על דבריו ולא אמר יותר מפעם אחת מה שהוא רצה, רק פעם אחת אמר, אם רצו אחרת הוא מיד נצח ווותר; תעשה גם אתה כן, תוותר, תפיש, תפרגן ותסלח - כך תהיה המנצח האמיתי.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

והגן בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק. החיד"א הקדוש תקן לומר בכל חג תפלה בשעת פתיחת ההיכל, בסוכות מבקשים בזה הלשון: "והגן בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק", שהשם ישמר אותנו מהאש והדין הבאים מ'צדק', צריך להבין מה הפרוש של התפילה שמבקשים שיהיו שמורים מ'צדק'?

וכך גם כתוב באדרא זוטא (זוהר הקדוש פרשת האזינו), רבי שמעון בן יוחאי העיד על עצמו ביום שהוא הסתלק מזה העולם, שלושה דברים, הדבר הראשון (שם, דף רפח): "אסהדנא עלי לכל אליו דהקא, דהא מן יומאי לא בטיילנא אליו ג' סעודות", אני מעיד על עצמי שלא הפסדתי אף שבת מלאכל שלוש סעודות. הדבר השני (שם, דף רצא): "אסהדנא עלי דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא", אני מעיד על עצמי שכל ימי חיי חכיתי ליום שאסתלק מזה העולם. הדבר השלישי (שם, דף רצב): "אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי", עוד אני מעיד על עצמי, שכל ימי הצטערתי, שהעולם לא ישרף על ידי האש והדין השייכים ל'צדק'. מה הפרוש של זה, מה הסכנה הגדולה של 'צדק'?

ישנם בודאי סודות עמוקים מה הכוונה האש והדין הבאים מ'צדק', אבל מוהרא"ש למד אותנו, מעבר לסודות העמוקים שנחפש מה אפשר לקבל ביד, דהינו מה אני יכול ללמד מזה, חשבתי הסבר פשוט אותו אנחנו יכולים להבין, 'צדק' - הכוונה צודק, אדם שמחפש להיות צודק, עם אשתו, עם השכנים, עם ההורים, עם המשפחה, אדם כזה פשוט נשרף, הוא לא יכול להסתדר עם אף אחד, הוא לא יכול להמשיך בחיים שלו ולעבוד את השם כמו שצריך, כי הוא פשוט צודק.

מוהרא"ש היה תמיד משגן אתנו את הפתגם: "תהיה חכם ואל תהיה צודק", זהו סוד ההצלחה - לא לחפש להיות צודקים אלא להיות חכמים, כל הבעיות, והמחלוקות מתחילות כשהאדם מחפש להיות צודק, זה מה שרבי שמעון בן יוחאי אמר ביום הסתלקותו: אני מעיד על עצמי שכל ימי נזהרתי שלא לפל ל'צדק', אף פעם לא נסיתי להיות צודק. זה מה שאנו מבקשים בשעת פתיחת ארון הקדש: "רבנו של עולם תעזר לי שלא ארצה כלום, אני רוצה להיות בטל ומבטל אליך אבא שבשמים, שאהיה מרצה איד שזה".

זה מה שאפשר לזכות בסוכות כשיושבים בסכה, מסובבים לגמרי עם השם יתברך, מבקשים אז מהשם יתברך שנוזכה להיות בטלים ומבטלים לגמרי אליו יתברך, שנאמין ששום דבר לא קורה מעצמו, אפלו עלה שנושר מהעץ זה גם מהשם יתברך, לכן לא שייך בכלל לריב עם אחרים. וזאת הדרגה הכי גבוהה אליה יכול יהודי להגיע בזה העולם, שהוא יהיה דבוק בהשם יתברך, מהי דבקות בהשם יתברך? אומר הבעל שם טוב הקדוש: "אמונה זה דבקות", אדם שמחדיר בעצמו את השם יתברך, הוא מאמין שהכל זה מהשם יתברך, וכל מה שעובר עליו זה מהשם יתברך - הוא דבוק בו יתברך.

(אשר היה אל יואל, סוכות תשפ"ב)

בצל האמונה

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת וזאת הברכה, ערב חג הסוכות, י"ד תשרי, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו כבר נכנסים לחג הסוכות הקדוש, אנחנו הולכים לשבת בצלו של הקדוש ברוך הוא, בצל האמונה, תחת כנפיו של הקדוש ברוך הוא; אנחנו צריכים לשמח מאד, ולבקש מהשם יתברך שלא להתרגז, לא להפגס לכעס ולמריבות, כי על ידי כעס ומריבות - מאבדים הכל.

תבקש מהשם יתברך שתרגיש טעם בסכה. מוהרא"ש מספר, רבי נחמן מטולטשין זכרנו לברכה בנה את הסכה לרבי נתן, הוא עבד קשה מאד בערב סכות שהסכה תהיה בנויה יפה וחזק. רבי נחמן אומר לרבי נתן: "זה אחרת לגמרי כשעמלים לבנות את הסכה, מרגישים טעם שונה בסכה כשטרחו - מאשר כשלא עמלו..." שאל אותו רבי נתן: "כבר נסית לבקש כל היום מהשם יתברך: 'רבנו של עולם, הטעימנו טעם סכה, תעזר לי שארגיש טעם בסכה', איזה טעם מרגישים אז...?" אחי היקר, תכניס את החג בשמחה, כי מה שהאדם עושה - הכל הרי מאת השם, אי אפשר להיזיז, רגל, אי אפשר לעשות כלום - רק מה שהקדוש ברוך הוא עושה ומצוה; אבל השמחה - זה תלוי באדם, אם שמח עם המצוות, הוא שמח, הוא חי עם המצוות - זה חשוב מאד אצל הקדוש ברוך הוא.

אבקש ממך, לך לפנה, תצק אל השם יתברך: "רבנו של עולם תשמח אותי, אני רוצה להרגיש טעם בסכה, אני רוצה להרגיש טעם, קדשה - בנטילת לולב, רבון העולמים, תפתח את הלב שלי, תכניס בי טהרה, נקיות. אני כל כך שבור, אני כל כך קר, אני לא מרגיש כלום, אין לי משג מה זה סכה, מה זה ד' מינים, מה זה הלל, הושענות, הקפות. אבא יקר אני רוצה להיות יהודי, אני רוצה להיות אתה, אני רוצה קרבה אליך."

אחי, קח את העצה של רבנו, לך לפנה ותדבר אל השם יתברך, יש לנו אל חי וקים, הוא מקשיב לנו, הוא מצפה שנבוא אליו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חג שמח.

ספר המדות תוכחה

א. המוכיח צריך לומר תוכחתו על ידי התקשרות הדבור

לשרשו, ואז נתקבל תוכחתו.

ב. מי שנשתמד, אל תוכח אותו, כי לא תועיל.

כשיהודי יודע שפשהוא יושב בסכה, השם יתברך יושב אתו שם, הוא בודאי ינצל את הזמן לשוחח עם השם יתברך. הפסוק אומר (ישעיה כ"ו, כ') "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", כשיהודי יושב בסכה הוא נעול בחדר עם השם יתברך בעצמו, כל מילה שהוא מדבר אל השם יתברך בסכה נשמעת ומתקבלת, ואפשר לפעל שם אצל השם יתברך את כל הדברים הטובים שצריכים.

בשלחן ערוך כתוב (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') שאפשר להתפלל בתוך סכה או מחוץ לסכה, איך שרוצים, הפוסקים אומרים שם (מגן אברהם, סעיף קטן י"ד) שאם האדם יכול להתפלל ברוגע בסכה שיתפלל שם, אבל אם יש בית הכנסת בעיר שילך להתפלל שם. את זה קצת קשה להבין, וכי באיזה עיר אין בית הכנסת? ולמה עדיף שיתפללו בסכה כשיותר רגוע שם? אלא התרוץ הוא ששניהם אמת, בתפלות הרגילות שחרית מנחה ומעריב, צריכים בודאי ללכת לבית הכנסת להתפלל במנוח, אבל כשזה מגיע לתפלות האישיות, מה שרבנו הקדוש למד אותנו שכל יהודי ידבר ויבקש מהשם בשפה שלו, את זה טוב לעשות בסכה. איפה יש עוד רגע גדול מזה שיהודי יודע ומרגיש שהוא יושב עם השם יתברך בעצמו בחדר, זה הרי פותח את הלב, זה הרי מביא רגע לנפש, ולכן טוב מאד לדבר אל השם כיושבים בסכה.

במיחד היא הסכה מקום טוב לבחור לבקש מהשם על שידוך. חז"ל אומרים (ערכין ג'): על הפסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבו שבועת ימים", תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; שישבו בסכה עם האשה. ולכן כשבחור מתגושב בסכה יש לו טענה טובה להשם, "רבנו של עולם, אמרת שישבו בסכה עם האשה, אני פה בסכה, עשיתי את החלק שלי, עכשיו אתה צריך לתת לי אישה, שאוכל לקיים את המצוה בשלמות".

עוד יותר אומר רבנו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ח) שהמצוה של סכה מסגלת לילדים, יוצא מזה שלבחור השם יתברך צריך לעזור שיתחתן כבר ויקים בית יהודי ושיהיו לו ילדים. לכן בסכה זה המקום הכי טוב לבחור להתפלל על שידוך.

הבה ננצל את הזמן כשאנחנו יושבים בסכה הקדושה, להשאיר שם את כל החבילה של הצרות והבעיות שלנו. אנשים סובלים לצערנו הרבה קשיים וסורים, לכל אחד יש את חבילת הצרות האישית שלו שהוא סוחר עמו ולא יכול להפטר ממנה, העצה היחידה לצאת מכל הצרות היא רק לדבר על זה עם השם יתברך. בשקט, כשאף אחד לא שומע, שאדם ישיח את זה להשם יתברך בשפה שלו, שיספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו, כמה הוא סובל בחיים והוא לא יכול להסתדר. כמו שהיה מוצא חבר אמת וקרוב והיה בוכה לו ומספר לו כל מה שעובר עליו, אותו דבר והרבה יותר מזה, צריכים לעשות אל השם יתברך, כי לאדם הרי מתבישים לספר את כל הפרטים, לא כל דבר אפשר להרשות לעצמו לגלות לבן אדם, אפילו שהוא החבר הכי טוב שלו. אבל להשם יתברך כן יכולים לספר הכל, השם יתברך עומד ומחכה לשמוע כל מילה שאדם שופך את לבו, והשם יתברך עוזר לכל בן אדם שמגיע אליו ומבקש ממנו את העזרה שלו. ואת זה יכול לעשות כל יהודי, מתי ואיפה שהוא רק נמצא, אבל בסכה הקדושה יותר קרובים אל השם יתברך וכשיהודי מנצל את ההזדמנות ומשיח את כל לבו להשם יתברך בסכה, אז הוא יכול לזכות שכשיפרד מהסכה הקדושה אחרי החג, באותו זמן הוא גם יפרד מכל הצרות והבעיות שלו, שיהיו לו רק חיים מאשרים ושמחים מכאן והלאה.

למה אני כזה כשלון?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאחרי החתונה שלי, כבר מעל שש שנים, אני נמצא בקבוצה של בערף שלושנים אכריכים, אנחנו משוחחים הרבה ואנחנו כל הזמן מתאספים וגם לסעודת מלנה מלכה.

אבל מכל הקבוצה אני הפשולון הכי גדול, הרבה מהחברים שלי הצליחו יפה בעסקים ולי יש בקשי כדי לקנות לחם, הרבה חברים יכולים ללמוד, לאחרונה אני אומר קצת על פי סדר דרך הלמוד משניות וחומש אבל אני לא מבין כלום. הרבה חברים יכולים לנגן ולהתפלל יפה לפני העמוד, אני לא יכול לנגן ולא להתפלל ולא לקרא בתורה. רוב החברים כבר קנו לעצמם דירות גדולות ואני גר בדירה קטנה.

בכל פעם שמתאספים, כולם משוחחים בקול רם ולי אין מה למכור. זה מאוד שובר אותי, אני מרגיש כמו כשלון שאף אחד לא צריך אותי.

ייתר כח שאתם מקדישים מזמנכם כדי לעזור לאחרים.

ייתר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת לך לך, ר' מר-חשון, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תסלח לי אבל אני לא מבין למה אתה כל כך שבור וכו'; השם עזר לך ואתה כבר נשוי כמה שנים, יש לך אשה וילדים, יש לך פרנסה; במקום להודות להשם יתברך יומם ולילה על הנסים שהוא עשה ועושה אתה, אתה מחפש מתחת לאדמה על מה להתאבד.

זה מאוד טפשי לקנא לאחרים, כי אף אחד לא יודע מה קורה אצל השני; לפעמים יכול להראות שהאדם מרויח יפה, הוא מצליח בהכל, יש לו שלום בית, נחת וכו', אבל האמת היא שאין לאותו אדם חיים, הכל רק הצגה, זה רק נראה כך מבחוץ.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת קנב:): "כל מי שיש בו קנאה - עצמותיו מרקיבין", בפשטות זה נאמר על נפטר, שאם אדם לא קנא, הגוף שלו לא ירקב בקבר. אבל מוהר"ש זכרונם לברכה אומר, שזה נאמר גם על אנשים חיים; שאדם שמקנא, עצמותיו נרקבות עוד בחיים חיותו, כל החיים הוא אוכל את עצמו 'למה אין לי חיים כמו השני', 'למה אין לי אשה כמו השני', 'למה אין לי דירה כמו השני'; כשאותו אחד הוא שבור לשברי שברים, גם לא צריכים לקנא בשני, כי אם הקדוש יהיה לאותו אחד חיים טובים, גם לא צריכים לקנא בשני, כי אם הקדוש ברוך הוא נתן לי את האשה הזאת, את הילדים האלו, ואת הבית הזה וכו' וכו', אני צריך להאמין שזה הכי טוב בשבילי, ולא יכול להיות טוב יותר.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד'): "כי יש בכל אחד מישראל דבר יקר מה שאין בחברו, כמעשה דאבני ואבא אמנא, שהשיבו לו: "לא מצית למעבד כעבדא דאבא אמנא", לכל אדם יש נקודה שאין לשני; רבנו מביא את הספור שחכמינו זכרונם לברכה מספרים (פניניא כא): היה רופא בשם אבא אמנא, הוא היה מקבל בכל יום בת קול מהשמים: "שלום עליך אבא אמנא"; אבני היה מקבל רק פעם בשבוע דרישת שלום מהשמים - בכל ערב שבת, הוא היה שומע בת קול:

תקציר: ר' זלמן נוסע מסיב לעולם כדי לקבל הסכמות על הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן".

תנשא

יום ה', כ' בשבט: הגיע רבי זלמן ה"קטן" אל המגיד מזלזל, וגם הוא כבדו עד מאד. ורבי זלמן ה"קטן" הראה לו מכתב, שכתב רבנו ז"ל, שהוא עושה אותו שליח לקבל הסכמות על ספרו. והמגיד מזלזל נמנע לו גספן הסכמה. וזו לשונו הקדושה:

הנה קבלתי מכתב אדם גדול בענקים, ואדמה ואכנהו ולא ידעתי, הלא הוא הרב הגדול, בוצינא קדישא, מופת הדור, נר ישראל, פטיש הימיני, קדוש שמו, הקסיר, המפרסם, בן של קדושים, מחתני, מורנו הרב רבי נחמן, גרו יאיר, ובקש שאסכים על הדפסת ספרו הקדוש. וראיתי בו, ובמעט דבש שהעצמותי, האירו עיני, וראיתי שאין צריך להסכמות, ובפרט שכבר הסכימו גדולי הדור, גאונים ומגנים. אף אין מסרבין לגדול, ובאתי פיהודא ועוד לקרא. והנני גוזר בגזרת התורה, לכל יסגי שום אדם מגבול, שגבולו הראשונים, עשר שנים מיום דלמשה, ולהשומע ינעם.

הלא זה דברי המדבר לכבוד התורה, יום ה', כ' בשבט תקס"ח לפרט קטן פה קהלת קדש וזלזל. והקטן אברהם חיים בהרב מורנו הרב רבי גדליה זלה"ה

תשובה

יום ב' לצת ערב, כ"ה בשבט: הגיע רבי זלמן ה"קטן" לעיר ברוד. ותקף ומיד נכנס קודם אל הגאון האדיר אביביתדין דעיר ברוד. ואף ששם גר לעצמו לא לתן הסכמה לשום ספר, אבל כששמע, שהמדבר הוא ברבנו ז"ל, תקף ומיד הסכים לתן לו הסכמה. יש אומרים, שכתבנו ו"ל היה בעיר ברוד צ"ל לעיל סימן תש"א, התועד רבנו ז"ל כמה פעמים עם הרב, אב בית דין דשם, ושעשעו את עצמם בדברי תורה הרבה מאד. ותרב האב בית דין דשם כבוד והוקיר מאד את רבנו ז"ל.

תשובה

אחר כך בקר רבי זלמן ה"קטן" את הגאון האדיר והמפרסם בכל קצו תכל עם ספריו המרבים בעל ספר שאלות ותשובות "בית אפרים", רבי אפרים זלמן מרגליות, וכתב הסכמה נפלאה אחת יוצאת מן הכלל.

תשובה

ואז בחרף הזה בא הרב הקדוש רבי צבי אריה מאלק גספן לעיר לעמק להתרפאות אצל הרופאים, כי סבל ממחלת הרעה. וכששמע, שגם רבנו ז"ל הוא נמצא שם, אז בא לבקרו. ודברו ביניהם הרבה. וכשהלך הרב הקדוש רבי צבי אריה מאלק מרבנו ז"ל, ענה ואמר להאנשים, שהיו עמו: "עוד אז לא היתה לי שום השגה באיש הזה (עין לעל אות שכא), אבל עכשו כבר אני יודע כלום ממנו. וכפי הנראה כלנו נצטרף להתפיש ממנו!" והפליג אז מאד במעלת גדלות רבנו ז"ל ואמר עליו בזה הלשון: "קלוג איז ער אז, ויחפם מכל האדם" (מלביא ה, יא), איז קארג געזאגט אויף איהם!" (הוא חכם כזה אשר הפסוק ויחפם מכל האדם, זו קמזנות לומר עליו).

תשובה

אחר כך חזר רבי יעקב ממעונותיו בקדש הנ"ל (עין לעל סימן תשמ"ז) אל רבנו ז"ל והציע לו כל פרטי ההדפסה. ושלח רבנו ז"ל את רבי דוד, אחד מאנשיו, אל עיר ברסלב, שיתקשר משם עם רבי נתן, (ששהה כל הזמן בעיר מאהלוב), כדי שהוא יסדר שער והקדמה, וכן עשה. ובא רבי דוד אל עיר ברסלב, ומשם נתקשר רבי נפתלי עם רבי נתן. ובא רבי נתן אל עיר ברסלב סמוך לפורים, ורבי נפתלי ורבי דוד עודדו אותו, שישע עמהם אל רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל דבר פעם אחת כל הלילה מהדפסת ספרו ורוצה, שיצפס ויתפשט בעולם וכו'. אף רבי נתן לא היה יכול בשום אופן, כי היו לו אז מניעות רבות מאשתו ומחנותיו ומכל משפחתו, והיה אי אפשר לו לשבר מניעות פאלו ובפרט לנסע למרחקים פאלו עד לעמק, על-כן השתמט מהם רק סדר את השער וכן כתב הקדמה ועוד תקן הרבה תקונים בספר במקום שהיה צריך תקון, ואחר כך חזר לביתו לעיר מאהלוב. ורבי דוד נפגש עם רבי יעקב ממעונותיו בקדש, שעליו הטיל רבנו ז"ל את השליחות להדפיס את ספרו, והוא לקח את כל הספר עם השער וההקדמה וכל התקונים ונסע משם לעיר אוסטרקא והתחיל לעסוק בהדפסת הספר הקדוש והנורא "ליקוטי מוהר"ן".

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

לכעם בסכה

היום בלילה אנחנו נכנסים לסכה הקדושה, אנחנו הולכים להתחבא תחת צלו של הקדוש ברוך הוא. מוה"ר"ש אומר שהענין שלו הוא סוכות; הענין של רבנו הוא ראש השנה, הענין של רבי נתן הוא יום הכפורים, והענין שלו הוא סוכות; כי נכנסים תחת צלו של הקדוש ברוך הוא, כמו שאדם נראה – כך הוא נכנס לארמונו של המלך.

תזוהר מקנאות המלאכים שלא להתרגז, כי בכל פעם שמגיע יום קדוש ויהודים מקיימים מצוות קדושות נהיית קנאה חזקה אצל מלאכים, והם מחפשים להפיל את היהודי לכעס ומחלקת. (אפשר לראות את זה בחוש, שבכל שבת בסעודות, בליל הסדר ובסכות בסכה הקדושה – שאנשים נהיים בכעס, רבים, מתרגזים – עד שמגיעים להכות את הילדים רחמנא לצלן, ורבים עם האישה, השם ישמרנו). זה מגיע מהמלאכים שלא יכולים לסבול שהיהודים נהיים כל כך קדושים וכל כך טהורים, כך אומר רבנו. (לק"מ ח"ב, ס"א).

לנשק את הקירות

כשאתה נכנס לסכה הקדושה תנשק את הקירות ותתגעגע אל יתברך, תאמר להשם יתברך: "אני רוצה להיות כל השנה במקף אתך, אני רוצה להרגיש אותך, אני לא רוצה לשפח מקף אפילו רגע אחד".

מוה"ר"ש אומר שהענין שלו הוא סוכות, כי בסכות מתגלה שאפשר לעבוד את השם באכילה ובשנה, הגשמיות נהיית כולה רוחניות.

כונות הנענועים

מוה"ר"ש למד אותנו את כונות הנענועים; כשמנענעים לצד ימין (דרום) – מכונים 'רבנו של עולם, אני רוצה לזכור כשהולך לי על צד ימין שהכל זה אתה', וכשמנענעים לצד שמאל (צפון) – מבקשים 'רבנו של עולם, תעזר לי שאזכור כל השנה שאפילו כשדברים הולכים על צד שמאל זה גם אתה', וכשמנענעים קדימה (מזרח) – שיזכרו 'זה לא הפשרונות שלי, אלא הכל זה השם', וכשמנענעים כלפי מעלה אל השמים (מעלה) – שיבקשו 'השם תעזר לי, תרים אותי אליך, תוציא אותי מהשטויות שלי', וכשמנענעים למטה (מטה) – שיבקשו היטב 'רבנו של עולם, נפילתי כל כך, בא אתי, אל תתן לי להשאר למטה, כי לא ידח ממנו נדח', וכשמנענעים אחורה (מערב) – מבקשים 'רבנו של עולם, כשהכל הולך לי הפוך אני רוצה לזכור אותך, שהכל מקד'.

אנחנו מוצאים בזהר שתלמיד רבי שמעון בר יוחאי היו מתלהבים ואומרים 'אילו לא באנו לעולם אלא למשמע זאת דינו', ואת זה אנחנו אומרים על מוה"ר"ש, אם לא היינו באים לעולם אלא כדי לשמוע את פונת הנענועים, איך אנחנו יהודים פשוטים יכולים להתגעגע כל כך להשם יתברך ולבקש מהשם יתברך שנהיה מסובבים עם השכינה הקדושה בכל המצבים, דינו – הכל כבר שוה.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה מרדכי לעוויןזון די"ו ירושלים ע"ה"ק

לשמחת אירוסין למזל טוב

החתן אברהם יהודה הי"ו עב"ג בת

מו"ה יוחנן שור הי"ו ירושלים ע"ה"ק

מו"ה נחמן יוסף יאקאבאוויטש די"ו צפת

להולדת הבן למזל טוב

"שלוש עליך אביי"; רבא היה מקבל רק פעם בשנה בת קול, בכל ערב יום הכפורים הוא היה שומע: "שלוש עליך רבא"; אומרת הגמרא שנחלשה דעתו של אביי למה הוא מקבל בת קול פעם בשבוע ואבא אמנא מקבל בת קול בכל יום, ענו לו מהשמים: "לא מצית למעבד כעבדא דאבא אמנא", אתה לא יכול לעשות מה שאבא אמנא עושה; לכן לא שיק להסתפל על השני ולקנא בשני, כי לכל אחד יש את הנקודה שלו שהשם יתברך נהנה מזה, ולכן הוא נברא.

אם אתה זוכה ללמוד בכל יום מקרא, משנה וכו'; אתה הרי עשיר יותר מכל "החברים" שלך! מה הוא יקח אתו לעולם הבא, את הקול היפה שלו? את הנגינה שלו? את הדירה שלו? מה? חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שפת כח): על הפסוק (שע"ה ג, ט): 'ובביתי אין לחם ואין שמלה' - "זה שאין בידי לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד"; אדם שלא לומד בכל יום קצת חומש, משניות וגמרא, האדם הזה הוא העני הכי גדול; עוד אומרים חז"ל (גרים מא): "אין עני אלא מן הדעת", מיהו עני? מי שאין לו שכל; אדם שלא חושב על התכלית, הוא עני. אדם שלא לומד תורה בכל יום, כשהוא יסתלק מהעולם הזה הוא יהיה עני; לבית החיים לא לוקחים לא כסף ולא דירות, שם לא לוקחים את הקול היפה, או את הנגינה וכו', שם לוקחים רק תורה ומעשים טובים; לכן אני לא מבין למה אתה כותב בכזו שברון שאתה מרגיש בין החברים שלך כבעל מוס, כי הם יכולים להתפלל לפני העמוד או לנגן, ואתה לא יכול לעשות כלום, רק לומר משניות וחומש וכו'.

אני רוצה לשאול אותך האם זה דבר נורמלי מה שאתה עושה, אתה כותב לי שיש לך חברים, ואתם מתאספים כל הזמן בלילות, ולסעודת מלנה מלכה; למה אתה יוצא לבלות עם חברים כשהשם יתברך נתן לך במתנה בית יפה כל כך, יש לך אשה וילדים; למה שלא תבלה בבית עם אשתך וילדיך, למה אתה מבזה את השנים שלך עם חברים, שהיום הוא החבר שלך ומחר הוא לא מכיר אותך יותר.

אין דבר כזה חבר, מוה"ר"ש זכרונם לברכה אומר: "לאברך יש רק חבר אחד - אשתו"; סתם לשרף לילות עם אברכים שבורחים מהבית, בורחים מהחיים שלהם, הם לא חברים, הם בכלל לא נמצאים כאן, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין מ): "כל שאין בידי מקרא, משנה, ודרך ארץ, אינו מן הישוב"; סתם לשבת ולשוחח עם אברכים שלא יוצא מהשיחות מקרא משנה או פרנסה - משהו תכלית, זה אינו מן הישוב.

חבר הוא אחד שפשעובר עלי צרה, אני עובר בזיונות - הוא מחזק אותי; כשאף אחד לא רוצה להסתפל עלי וכו' וכו', אזי אפשר לראות מי נקרא חבר. כשאדם יסתפל טוב על עצמו, הוא יראה, שבכל תקופה הוא חושב שיש לו חברים אחרים, ופתאום זה משתנה, וכל החברים פתאום נעלמים.

השם יעזר שתצליח בכל דרכיך.

(עצתו אמנה לך תשע"ח)

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
יום שני בשעה 21:00	---	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	---	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799